

Zeedraken

Meesters in camouflage

Draken bestaan alleen in stoere ridderverhalen en mythes. Of toch niet? Bij de kust van Australië heb je de kans om echte draken te ontmoeten. Groot of angstaanjagend zijn deze wezens niet en vuur spuwen ze al evenmin. Maar ze bestaan echt: de zeedraken van Down Under.

ZEEDRAKEN ZIJN NET ZEEPAARDJES; ZE DRAAIEN STEEDS HUN KOPJE WEG

GEWENNING

De volgende dag gaan we vol goede moed weer op stap waar we onze eerste zeedraak hebben gezien, bij Rapid Bay Jetty. Geen draakje te bekennen terwijl je weet dat hij er toch moet zitten. Veel van deze wezentjes zijn al illegaal weggevisst. Op de zwarte markt brengen ze veel geld op voor aquariumliefhebbers die er wel eentje in hun glazen bak willen hebben. De duikschool raadde ons aan er geen ruchtbaarheid aan te geven als we zeedraken vonden. Op een andere bekende hotspot zijn ze allemaal gevangen en het kan jaren duren voordat ze dan weer terugkeren. Soms komen ze helemaal nooit meer terug op die plek. Dat willen we natuurlijk nooit laten gebeuren want het zijn unieke wezens! Toch krijg ik het idee dat het draakje in de buurt is en me stiekem achter mijn rug uit zit

Het water deint enorm. We worden alle kanten opgeslingerd. Het zicht is niet meer dan een meter. Met mijn duikbril haast tegen de bodem gedrukt, speur ik de zeebodem af naar een van de bijzondere bewoners, de 'leafy seadragons' (*Phycodurus eques*). Mijn eerste ontmoeting is met een naaktslak maar ik geef het niet op. Lange tijd zie ik niets bijzonders. Dan doemt er ineens een zeedraak op voor mijn neus. Ik ben helemaal in extase, wat een fascinerend beest en wat is hij groot! Foto's maken zit er helaas niet in maar we hebben wel belangrijke informatie ingewonnen. De draakjes hebben hun eigen territorium, dus nu weten we waar we hem de volgende duik weer kunnen aantreffen.

Zeedraken zijn alleen te vinden bij de kust van Zuid- en West-Australië. Ze kunnen tot wel 40 centimeter groot worden en ze planten zich voort in de Australische zomer. De mannetjes hebben hierin de grootste taak want zij dragen de eitjes bij zich onder de staart. De zeedraken hebben een bijzonder talent: ze nemen de kleur aan

van hun omgeving. Vandaar hun bijnaam 'meester in camouflage'; rovers zullen ze niet snel ontdekken. Maar dat geldt helaas ook voor ons duikers. Voor mij is het een droom om deze gecamoufleerde wezentjes te ontmoeten. Samen met mijn man plannen we daarom een aantal duikdagen om de omgeving te verkennen. We willen zelf op zoek gaan zonder een prijzige plaatselijke gids in te huren. We weten wel waar we ze moeten zoeken: bij de steigers (jetties) in de kustplaatsen. De zeedraakjes vinden dit een uitstekende omgeving en maken er dan ook hun territorium van. Vooral Rapid Bay Jetty en Edithburgh Jetty zijn hotspots. Daarnaast is Kangaroo Island een bekende plek om ze te spotten, maar dit eiland laten we achterwege. Met die informatie op zak en dat je goed moet zoeken in het zee gras - waar de uitstekels van de zeedraken dus precies op lijken - gaan wij op pad. Het blijkt dat de grasvelden behoorlijk groot zijn. Waar moet je dan beginnen met zoeken met een zicht van gemiddeld drie tot acht meter? En dan is er vaak ook een behoorlijke deining die je soms op tien meter diepte nog heen en weer slingert...

te lachen van 'je vindt ons toch niet!'
Dag drie hebben we eindelijk bingo. Zelfs twee keer! Hadden we gisteren toch met ons neus gekeken? Of willen de ogen niet meer zo goed meewerken door de leeftijd? Het zou zo maar eens kunnen. Het zicht is nu veel beter want het water is stukken rustiger en daardoor de deining ook minder. Eerst maar eens kijken hoe de beestjes zich gedragen en wachten op het moment dat ze aan je gewend zijn. Dan kan ik proberen foto's te maken zonder dat de draakjes in de stress schieten. Helaas zijn het net zeepaardjes - waar ze overigens familie van zijn - die constant hun kopje wegdraaien. Toch zijn er altijd momenten dat ze je toelaten om een foto te maken, je moet gewoon de tijd nemen en rustig blijven. Het wachten wordt beloond met schitterende foto's en ik heb zelfs macro-opnames kunnen maken. Na meerdere duikdagen zijn onze ogen getraind voor het vinden van de zeedraakjes. Zo vinden we er zelfs vijf stuks op een duik! Voor ons is een droom uitgekomen, die altijd een blij gevoel zal geven dat er nog zulke unieke diertjes bestaan.

DUIKEN

Wij huurden onze spullen bij The Dive Shack in Adelaide. Het dichtstbijzijnde vulstation bij Rapid Bay was 80 kilometer verderop. Even tussen de duikjes door vullen is niet mogelijk. Bij Edithburgh Jetty kun je bij het plaatselijke benzinstation vullen, maar daar moet je wel de tijd voor nemen. **Info duikschool:** www.thediveshack.co.au

JETTIES

De jetties zijn continu bemand met vissers van jong tot oud. Iedereen heeft daar een vishengel. Voor duikers is het dus manoeuvreren en oppassen tussen de vele vislijnen en haken. Dat wij meerdere malen vastzaten mag duidelijk zijn. Zorg dat je een mes en een tubetje reparatielijm altijd binnen handbereik hebt.

TEMPERATUUR

De watertemperatuur was 15 graden in oktober (voorjaar van Australië). Een droogpak was geen overbodige luxe. Ook boven water kan het koud zijn, maar de volgende dag ook zo weer 30 graden. De zomer is van november tot maart met hoge temperaturen.

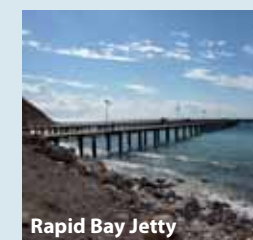
VERVOER

Met onder andere KLM of British Airways vlieg je naar Adelaide. Houd rekening met één of meer overstappen. Adelaide is de dichtstbijzijnde luchthaven bij de stekken. Het is een prachtig land waar je makkelijk zelf met een gehuurde auto of camper doorheen kunt rijden wat wij dus hebben gedaan met de duikspullen. Het is wel even wennen omdat er links wordt gereden.

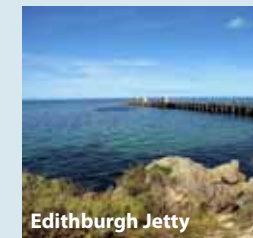
VERBLIJF

Voor ieder wat wils: van stacaravan tot motel of hotel. De officiële toeristenwebsite van Australië: www.australia.com/ned

INFO

Rapid Bay Jetty

Edithburgh Jetty

